

Decizia-cadru nr. 783/2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare

În vigoare de la 24 noiembrie 2006

Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 328 din 24 noiembrie 2006.

*Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului
din 6 octombrie 2006
privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru
hotărârile de confiscare*

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
*având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31
alineatul (1) litera (a) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),
având în vedere inițiativa Regatului Danemarcei¹,
având în vedere avizul Parlamentului European²,
întrucât:*

(1) Consiliul European reunit la Tampere în 15 și 16 octombrie 1999 a subliniat faptul că principiul recunoașterii reciproce ar trebui să devină piatra de temelie a cooperării judiciare atât în materie civilă, cât și în materie penală în cadrul Uniunii.

(2) În conformitate cu punctul 51 din Concluziile Consiliului European de la Tampere, spălarea banilor se află chiar în centrul criminalității organizate și trebuie eradicată pretutindeni unde există; Consiliul European este hotărât să asigure adoptarea unor măsuri concrete pentru descoperirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii. În această privință, la punctul 55 al concluziilor, Consiliul European recomandă apropierea dispozițiilor de drept și de procedură în materie penală privind spălarea banilor (în special, în ceea ce privește descoperirea, înghețarea și confiscarea fondurilor).

(3) Toate statele membre au ratificat Convenția Consiliului Europei din 8 noiembrie 1990 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii (denumită în continuare "Convenția din 1990"). Convenția obligă fiecare parte semnatară să recunoască și să aplice hotărârile de confiscare ale celeilalte părți sau să prezinte cererile autorităților sale competente pentru a obține o hotărâre de confiscare și, după caz, pentru a o executa. Părțile pot respinge cererile de confiscare, printre altele în cazul în care infracțiunea la care se referă cererea nu constituie o infracțiune în temeiul legislației părții solicitate sau în cazul în care infracțiunea la care se referă cererea nu poate conduce la confiscare în temeiul legislației părții solicitate.

(4) Consiliul a adoptat la 30 noiembrie 2000 un program de măsuri destinat punerii în aplicare a principiului recunoașterii reciproce în materie penală în care apare ca

¹ JO C 184, 2.8.2002, p. 8.

² Avizul emis la 20 noiembrie 2002 (JO C 25 E, 29.1.2004, p. 205).

prioritate principală (măsurile 6 și 7) adoptarea unui instrument de aplicare a principiului recunoașterii reciproce în ceea ce privește înghețarea probelor și a bunurilor. În afară de aceasta, din punctul 3.3 al programului reiese că unul dintre obiective este de a îmbunătăți, în conformitate cu principiul recunoașterii reciproce, executarea într-un stat membru a unei hotărâri de confiscare emisă într-un alt stat membru, în special în scopul restituirii către victima unei infracțiuni, având în vedere existența Convenției din 1990. Pentru a atinge acest obiectiv, prezenta decizie-cadru, în domeniul său de aplicare, limitează motivele de refuzare a executării și elimină, între statele membre, orice sistem de transformare a hotărârii de confiscare în hotărâre națională.

(5) Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului³ cuprinde dispoziții privind spălarea banilor, identificarea, descoperirea, înghețarea sau sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii. În conformitate cu această decizie-cadru, statele membre au, în afară de aceasta, obligația de a nu formula sau de a nu menține vreo rezervă în ceea ce privește articolul 2 din Convenția din 1990 în măsura în care infracțiunea se sancționează cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță cu o durată maximă mai mare de un an.

(6) În final, Consiliul a adoptat, la 22 iulie 2003, Decizia-cadru 2003/577/JAI privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor⁴.

(7) Criminalitatea organizată urmărește, în esență, scopuri lucrative. Pentru a preveni și a combate eficient acest gen de criminalitate, este necesar ca eforturile să fie concentrate pe descoperirea, înghețarea și confiscarea produselor infracțiunii. Nu este suficient să se asigure recunoașterea reciprocă, în Uniunea Europeană, a unor măsuri provizorii precum înghețarea și sechestrarea, întrucât o luptă eficientă împotriva criminalității economice presupune în plus recunoașterea reciprocă a hotărârilor de confiscare a produselor infracțiunii.

(8) Prezenta decizie-cadru are ca obiect facilitarea cooperării între statele membre în materie de recunoaștere reciprocă și de executare a hotărârilor de confiscare a bunurilor astfel încât un stat membru să fie obligat să recunoască și să execute pe teritoriul său hotărârile de confiscare emise de către o instanță competentă în materie penală a unui alt stat membru. Prezenta decizie-cadru se leagă de Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea⁵. Scopul deciziei-cadru menționate este de a garanta că toate statele membre dispun de reglementări eficiente în materie de confiscare a produselor infracțiunii, în special în ceea ce privește sarcina probei privind sursa bunurilor deținute de o persoană condamnată pentru o infracțiune având legătură cu criminalitatea organizată.

(9) Cooperarea între statele membre, întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce și al executării imediate a deciziilor judecătorești, se bazează pe certitudinea că deciziile care trebuie recunoscute și executate se iau întotdeauna cu respectarea principiilor legalității, subsidiarității și proporționalității. În plus, cooperarea menționată presupune menținerea drepturilor acordate părților sau terților de bună-

³ JO L 182, 5.7.2001, p. 1

⁴ JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

⁵ JO L 68, 15.3.2005, p. 49.

credință. În acest cadru, ar trebui să se asigure în mod corespunzător că nu vor exista cereri formulate cu rea-credință de către persoane fizice sau juridice.

(10) O aplicare practică satisfăcătoare a prezentei decizii-cadru presupune o legătură strânsă între autoritățile naționale competente în cauză, în special în cazul executării concomitente în mai multe state membre a unei hotărâri de confiscare.

(11) Termenii "produs" și "instrument" utilizați în prezenta decizie-cadru au o definiție suficient de extinsă pentru a include obiectul infracțiunilor, ori de câte ori este necesar.

(12) În cazul în care există îndoieli cu privire la localizarea unui bun care face obiectul unei hotărâri de confiscare, statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a localiza cu exactitate bunul respectiv, inclusiv prin folosirea tuturor sistemelor de informare disponibile.

(13) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și care apar în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special în capitolul VI. Nimic din prezenta decizie-cadru nu poate fi interpretat ca o interdicție de a refuza confiscarea unor bunuri pentru care sa emis o hotărâre de confiscare în cazul în care există motive să se creadă, pe baza unor elemente obiective, că decizia menționată a fost emisă cu scopul de a urmări în justiție sau de a sancționa o persoană din motive legate de sex, rasă, religie, origine etnică, cetățenie, limbă, opinii politice sau orientare sexuală sau că aduce atingere situației acestei persoane pentru unul din aceste motive.

(14) Prezenta decizie-cadru nu împiedică un stat membru să aplice normele sale constituționale privind respectarea legalității, a libertății de asociere, a libertății presei și a libertății de exprimare în alte mijloace de informare în masă.

(15) Prezenta decizie-cadru nu tratează problema restituirii bunurilor proprietarilor legitimi.

(16) Prezenta decizie-cadru nu aduce în nici un fel atingere scopurilor în care statele membre alocă sumele obținute ca urmare a aplicării acesteia.

(17) Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere exercitării responsabilităților care revin statelor membre pentru menținerea ordinii publice și protejarea securității interne în conformitate cu articolul 33 din Tratatul privind Uniunea Europeană,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Obiect

(1) Prezenta decizie-cadru are drept obiect stabilirea normelor în temeiul cărora un stat membru recunoaște și execută pe teritoriul său o hotărâre de confiscare emisă de o instanță competentă în materie penală a unui alt stat membru.

(2) Prezenta decizie-cadru nu poate avea ca efect modificarea obligației de a respecta drepturile fundamentale și principiile juridice fundamentale consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană, nici a obligației de respectare a acestora de către autoritățile judiciare ale statelor membre.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

(a) "stat emitent" înseamnă statul membru în care un tribunal a emis o hotărâre de confiscare în cadrul unei proceduri penale;

(b) "stat executant" înseamnă statul membru căruia i-a fost transmisă o hotărâre de confiscare în scopul executării acestuia;

(c) "hotărâre de confiscare" înseamnă o pedeapsă sau o măsură definitivă dispusă de o instanță în urma unei proceduri în legătură cu una sau mai multe fapte penale, având ca rezultat deposedarea definitivă de bunul respectiv;

(d) "bun" înseamnă orice bun, indiferent de natura acestuia, corporal sau necorporal, mobile sau imobile, precum și actele juridice sau documentele care dovedesc un titlu sau un drept asupra acestui bun, despre care instanța judecătorească a statului emitent consideră că:

(i) reprezintă produsul unei infracțiuni sau corespunde în totalitate sau în parte valorii acestui produs;

sau

(ii) reprezintă instrumentul unei astfel de infracțiuni;

sau

(iii) este pasibil de confiscare ca urmare a aplicării, în statul emitent, a uneia din competențele de confiscare extinse prevăzute la articolul 3 alineatele (1) și (2) din Decizia-cadru 2005/212/JAI;

sau

(iv) este pasibil de confiscare ca urmare a aplicării oricărei dispoziții privind competențele de confiscare extinse în ceea ce privește legislația statului emitent;

(e) "produs" înseamnă orice avantaj economic obținut din infracțiuni. Acest avantaj poate consta în orice tip de bun;

(f) "instrument" înseamnă orice obiect utilizat sau destinat a fi utilizat în orice mod, în tot sau în parte, pentru comiterea uneia sau mai multor fapte penale;

(g) "bunuri culturale care aparțin patrimoniului cultural național", bunurile definite în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Directiva 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru⁶;

(h) atunci când procedura penală care duce la emiterea unei hotărâri de confiscare se referă la o infracțiune principală, precum și la spălarea banilor, o infracțiune precum cea prevăzută la articolul 8 alineatul (2) litera (f) înseamnă infracțiune principală.

Articolul 3

Stabilirea autorităților competente

(1) Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului cu privire la autoritatea sau autoritățile care, în conformitate cu legislația acestuia, sunt competente în sensul prezentei decizii-cadru în cazul în care acest stat membru este:

⁶ JO L 74, 27.3.1993, p. 74. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2001/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 187, 10.7.2001, p. 43).

- statul emitent,
sau
- statul executant.

(2) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatele (1) și (2), fiecare stat membru poate să numească, în cazul în care acest lucru este impus de organizarea internă a acestuia, una sau mai multe autorități centrale responsabile de asigurarea transmiterii și recepției administrative a hotărârilor de confiscare și de asistarea autorităților competente.

(3) Secretariatul General al Consiliului pune informațiile primite la dispoziția tuturor statelor membre și a Comisiei.

Articolul 4

Transmiterea hotărârii de confiscare

(1) O hotărâre de confiscare, însoțită de certificatul prevăzut la alineatul (2) și al cărui model este inclus în anexă poate, în cazul unei hotărâri de confiscare privind o sumă de bani, să fie transmisă autorității competente din statul membru în care autoritatea competentă a statului emitent are motive să creadă că persoana fizică sau juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea posedă bunuri sau venituri.

În cazul unei hotărâri de confiscare privind bunuri specifice, hotărârea și certificatul pot fi transmise autorității competente a statului membru în care autoritatea competentă a statului emitent are motive să creadă că se găsesc bunurile la care se referă hotărârea de confiscare.

În cazul în care nu există nici un motiv rezonabil care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi transmisă hotărârea de confiscare, această hotărâre poate fi transmisă autorității competente a statului membru în care persoana fizică sau juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită sau sediul social, în cazul în care este vorba despre o persoană juridică.

(2) Hotărârea de confiscare sau o copie certificată, însoțită de certificat, este transmisă direct de către autoritatea competentă a statului emitent autorității statului executant care are competența de a o executa prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise a transmiterii, în condiții care să îi permită statului executant să verifice autenticitatea acestuia. Exemplarul original al hotărârii de confiscare sau o copie certificată a acesteia, împreună cu certificatul în original, este transmisă autorității competente a statului executant, la cererea acesteia. Toate comunicările oficiale se efectuează direct între autoritățile competente menționate.

(3) Certificatul este semnat, iar conținutul acestuia este certificat pentru exactitate de către autoritatea competentă a statului emitent.

(4) În cazul în care autorității competente să execute hotărârea de confiscare îi este necunoscută autoritatea competentă a statului executant, aceasta încearcă prin toate mijloacele să obțină această informație de la statul executant, inclusiv prin punctele de contact ale Rețelei Judiciare Europene.

(5) În cazul în care autoritatea statului executant care primește o hotărâre de confiscare nu are competența de a o recunoaște și de a lua măsurile necesare pentru executarea sa, aceasta transmite hotărârea, din oficiu, autorității competente să îl execute și informează despre aceasta autoritatea competentă a statului emitent.

Articolul 5

Transmiterea unei hotărâri de confiscare către unul sau mai multe state executante

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3), o hotărâre de confiscare nu poate să fie transmisă în temeiul articolului 4 decât unui singur stat executant o dată.

(2) O hotărâre de confiscare referitoare la anumite bunuri specifice poate fi transmisă simultan mai multor state executante în cazul în care:

- autoritatea competentă a statului emitent are motive să creadă că mai multe bunuri diferite vizate de hotărârea de confiscare se găsesc în state executante diferite,

- confiscarea unui bun specific vizat de hotărârea de confiscare implică inițierea unei acțiuni în mai multe state executante,

sau

- autoritatea competentă a statului emitent are motive să creadă că un bun specific vizat de hotărârea de confiscare se află în unul din cele două sau mai multe state executante indicate.

(3) O hotărâre de confiscare referitoare la o sumă de bani poate să fie transmisă simultan mai multor state executante în cazul în care autoritatea competentă a statului emitent consideră necesar să facă acest lucru dintr-un anumit motiv, de exemplu atunci când:

- bunul în cauză nu a făcut obiectul unei măsuri de înghețare în temeiul Deciziei - cadru 2003/577/JAI,

sau

- valoarea bunului care poate să fie confiscat în statul emitent și în orice stat executant riscă să nu fie suficientă pentru a executa suma totală prevăzută de hotărârea de confiscare.

Articolul 6

Infrațiuni

(1) În cazul în care faptele care duc la emiterea hotărârii de confiscare corespund uneia sau mai multor infrațiuni din cele de mai jos, astfel cum sunt definite acestea de legislația statului emitent și în cazul în care aceste fapte se sancționează în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate a cărei durată maximă este de cel puțin trei ani, hotărârea de confiscare duce la executare fără verificarea dublei incriminări a faptelor:

- participare la o organizație criminală;
- terorism;
- trafic de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- trafic ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- trafic ilicit de arme, muniții și explozivi;
- corupție;
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificarea și contrafacerea de monedă, inclusiv a monedei euro;

- criminalitate informatică;
- criminalitate ecologică, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și șederii ilegale;
- omucidere, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- jaf organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv de antichități și opere de artă;
- înșelăciune;
- racket și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și piratarea produselor;
- falsificarea documentelor administrative și trafic de falsuri;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare și radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere voluntară;
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave sau nave;
- sabotaj.

(2) Consiliul poate decide în orice moment, hotărând în unanimitate și după consultarea Parlamentului European în condițiile prevăzute la articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, să adauge alte categorii de infracțiuni la lista inclusă la alineatul (1). Consiliul ia în discuție, în baza raportului înaintat de Comisie în conformitate cu articolul 22, dacă această listă trebuie extinsă sau modificată.

(3) Pentru alte infracțiuni decât cele menționate la alineatul (1), statul executant poate impune, pentru recunoașterea și executarea hotărârii de confiscare, condiția ca faptele pentru care a fost pronunțată hotărârea de confiscare să constituie o infracțiune care să permită confiscarea, în conformitate cu legislația statului executant, oricare ar fi elementele sale constitutive și calificarea sa în legislația statului emitent.

Articolul 7

Recunoaștere și executare

(1) Autoritățile competente ale statului executant recunosc o hotărâre de confiscare transmisă în conformitate cu articolele 4 și 5 fără a fi necesară nici o altă formalitate și iau fără întârziere toate măsurile necesare executării acestuia, cu excepția cazului în care aceste autorități hotărăsc să invoce unul dintre motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare prevăzute la articolul 8 sau unul dintre motivele de amânare a executării prevăzute la articolul 10.

(2) În cazul în care o hotărâre de confiscare are ca obiect un bun specific, autoritățile competente ale statului emitent și ale statului executant pot să stabilească, în cazul în care acest lucru este prevăzut în legislația acestor state, că statul executant poate să

procedeze la confiscarea sub forma unei obligații de plată a unei sume de bani care să corespundă valorii bunului.

(3) În cazul în care o hotărâre de confiscare are ca obiect o sumă de bani care nu poate fi recuperată, autoritățile competente ale statului executant execută hotărârea respectivă în conformitate cu alineatul (1), confiscând orice bun disponibil în acest scop.

(4) În cazul în care o hotărâre de confiscare are ca obiect o sumă de bani, autoritățile competente ale statului executant transformă, atunci când este necesar, suma care trebuie confiscată în moneda statului executant, la cursul de schimb valabil la data pronunțării hotărârii de confiscare.

(5) Fiecare stat membru poate să indice într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului că autoritățile sale competente nu recunosc și nu execută hotărâri de confiscare atunci când confiscarea bunurilor a fost stabilită în temeiul dispozițiilor privind competențele de confiscare extinse prevăzute la articolul 2 litera (d) punctul (iv). Această declarație poate fi retrasă în orice moment.

Articolul 8

Motive de nerecunoaștere și neexecutare

(1) Autoritatea competentă a statului executant poate refuza recunoașterea sau executarea hotărârii de confiscare în cazul în care certificatul prevăzut la articolul 4 nu este emis, este incomplet sau nu corespunde în mod clar hotărârii.

(2) Autoritatea judiciară competentă a statului executant, astfel cum este definită de legislația acestui stat, poate, de asemenea, să refuze recunoașterea sau executarea hotărârii de confiscare în cazul în care sunt stabilite următoarele elemente:

(a) executarea hotărârii de confiscare ar contraveni principiului non bis in idem;

(b) într-unul dintre cazurile menționate la articolul 6 alineatul (3), fapta care a condus la hotărârea de confiscare nu constituie o infracțiune care permite confiscarea în conformitate cu legislația statului executant; cu toate acestea, în ceea ce privește taxele și impozite, drepturile vamale și activitățile de schimb, executarea hotărârii de confiscare nu poate fi refuzată pe motivul că legislația statului executant nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu cuprinde același tip de reglementări în materie de taxe sau impozite, drepturi vamale și activități de schimb, ca legislația statului emitent.

(c) legislația statului executant prevede o imunitate sau un privilegiu care ar împiedica executarea unei hotărâri de confiscare emise la nivel național și care vizează bunurile respective;

(d) drepturile oricărei părți interesate, inclusiv ale terților de bună credință, fac imposibilă, în temeiul legislației statului executant, executarea hotărârii de confiscare, inclusiv atunci când această situație decurge din utilizarea căilor de atac în conformitate cu articolul 9;

(e) în conformitate cu certificatul prevăzut la articolul 4 alineatul (2), persoana interesată nu s-a prezentat personal și nu a fost reprezentată de către un consilier juridic în cadrul procedurii care a dus la hotărârea de confiscare, cu excepția cazului în care certificatul arată că persoana interesată a fost informată în legătură cu procedura, personal sau prin intermediul reprezentantului său competent în temeiul legii, în

conformitate cu legislația statului emitent, sau că persoana interesată a indicat că nu contestă hotărârea de confiscare.

(f) hotărârea de confiscare este întemeiată pe o procedură penală privind infracțiunile care:

- în conformitate cu legislația statului executant, au fost săvârșite în totalitate sau parțial pe teritoriul său sau într-un loc asimilat teritoriului său;

- au fost săvârșite în afara teritoriului statului emitent, iar legislația statului executant nu autorizează urmărirea penală pentru aceleași infracțiuni săvârșite în afara teritoriului său;

(g) hotărârea de confiscare, în opinia acestei autorități, a fost emisă în temeiul competențelor de confiscare extinse prevăzute la articolul 2 litera (d) punctul (iv);

(h) executarea hotărârii de confiscare în statul executant este prescrisă, cu condiția ca faptele să țină de competența acestui stat în conformitate cu propria legislație penală.

(3) În cazul în care autoritatea competentă a statului executant consideră că:

- hotărârea de confiscare a bunurilor a fost emisă în temeiul competențelor de confiscare extinse prevăzute la articolul 2 litera (d) punctul (iii),

și că

- hotărârea de confiscare nu intră sub incidența opțiunii adoptate de statul executant în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Decizia-cadru 2005/212/JAI.

aceasta execută hotărârea de confiscare cel puțin în limitele prevăzute de legislația sa pentru cazuri similare.

(4) Autoritățile competente ale statului executant acordă o atenție deosebită consultării, prin toate mijloacele corespunzătoare, a autorităților competente din statul emitent înainte de a decide să nu recunoască și să nu execute o hotărâre de confiscare în conformitate cu alineatul (2) sau să limiteze executarea acesteia în conformitate cu alineatul (3). Consultarea este obligatorie în cazul în care este posibil ca decizia să se bazeze pe:

- alineatul (1),

- alineatul (2) litera (a), (e), (f) sau (g),

- alineatul (2) litera (d) și în cazul în care informația prevăzută la articolul 9 alineatul (3) nu este furnizată,

- alineatul (3).

(5) În cazul în care executarea hotărârii de confiscare ar fi imposibilă deoarece bunul care trebuie confiscat a fost deja confiscat, a dispărut, a fost distrus, nu poate fi găsit la locul indicat în certificat sau deoarece locul în care se găsește bunul nu a fost indicat într-un mod destul de clar nici chiar după consultarea statului emitent, autoritatea competentă a statului emitent este informată fără întârziere în această privință.

Articolul 9

Căi de atac în statul executant împotriva recunoașterii și executării

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că recunoașterea și executarea unei hotărâri de confiscare în conformitate cu articolul 7 pot face obiectul unei căi de atac formulate de orice persoană interesată, inclusiv terții de bună-credință, pentru a-și apăra drepturile. Acțiunea este înaintată unei instanțe din statul executant

în conformitate cu legislația acestui stat. Această acțiune poate avea un efect suspensiv în temeiul legislației statului executant.

(2) Temeiurile de fond care au condus la pronunțarea hotărârii de confiscare nu pot fi contestate înaintea unei instanțe a statului emitent.

(3) În cazul în care o acțiune este înaintată unei instanțe din statul executant, autoritatea competentă a statului emitent este informată în această privință.

Articolul 10

Amânarea executării

(1) Autoritatea competentă a statului executant poate amâna executarea unei hotărâri de confiscare transmis în conformitate cu articolele 4 și 5:

(a) în cazul în care consideră, atunci când hotărârea de confiscare vizează o sumă de bani, că există un risc ca valoarea totală care provine din aplicarea acesteia să fie mai mare decât suma specificată în hotărârea de confiscare ca urmare a executării simultane a hotărârii respective în mai multe state membre;

(b) în cazurile căilor de atac prevăzute la articolul 9;

(c) atunci când executarea hotărârii de confiscare riscă să aducă atingere unei anchete sau unei proceduri penale în curs, până în momentul în care aceasta este considerată rezonabilă;

(d) atunci când este considerată necesară o traducere totală sau parțială, efectuată pe cheltuiala statului executant, a hotărârii de confiscare, în termenul necesar pentru obținerea traducerii;

sau

(e) atunci când bunul a făcut deja obiectul unei proceduri de confiscare în statul executant.

(2) Pe perioada amânării executării, autoritatea competentă a statului executant ia toate măsurile necesare pe care le-ar lua într-un caz similar la nivel național pentru a evita o situație în care bunul să nu mai fie disponibil în scopul executării hotărârii de confiscare.

(3) În cazul amânării executării în conformitate cu alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă a statului executant informează de îndată autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise, iar autoritatea competentă a statului emitent respectă obligațiile prevăzute la articolul 14 alineatul (3).

(4) În cazurile prevăzute la alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (e), autoritatea competentă a statului executant raportează fără întârziere autorității competente a statului emitent amânarea executării măsurii de confiscare, inclusiv motivele care au stat la baza acesteia și, în cazul în care este posibil, durata prevăzută, prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise.

De îndată ce motivul amânării încetează să mai existe, autoritatea competentă a statului executant ia fără întârziere măsurile necesare executării hotărârii de confiscare și informează în acest sens autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise.

Articolul 11

Hotărâri multiple de confiscare

În cazul în care autoritățile competente ale statului executant instrumentează:

- două sau mai multe hotărâri de confiscare care vizează o sumă de bani și care sunt emise împotriva aceleiași persoane fizice sau juridice și în cazul în care persoana interesată nu dispune în statul executant de suficiente bunuri pentru executarea tuturor hotărârilor,

sau

- două sau mai multe hotărâri de confiscare care vizează același bun specific, autoritatea competentă a statului executant stabilește, în conformitate cu legislația acestui stat, hotărârea sau hotărârile de confiscare care trebuie executată(e) luând în considerare în mod corespunzător toate împrejurările, printre care existența eventuală a unor bunuri înghețate, gravitatea relativă și locul săvârșirii infracțiunilor, precum și datele la care au fost emise și transmise diferitele hotărâri.

Articolul 12

Legislația care reglementează executarea

(1) Fără a aduce atingere alineatului (3), executarea hotărârii de confiscare este reglementată de legislația statului executant, iar autoritățile acestuia sunt singurele autorități competente pentru a decide modalitățile de executare și a stabili toate măsurile aferente.

(2) În cazul în care persoana interesată este în măsură să pună la dispoziție dovada confiscării, totale sau parțiale, într-un stat, autoritatea competentă a statului executant consultă autoritatea competentă a statului emitent prin toate mijloacele corespunzătoare. În cazul confiscării de produse, orice parte a sumei recuperate prin hotărârea de confiscare în orice stat, altul decât statul executant, este dedusă integral din suma care trebuie confiscată în statul executant.

(3) O hotărâre de confiscare emisă împotriva unei persoane juridice este executată chiar dacă statul executant nu recunoaște principiul răspunderii penale a persoanelor juridice.

(4) Statul executant nu poate să aplice măsuri care s-ar substitui hotărârii de confiscare, inclusiv o pedeapsă privativă de libertate sau orice altă restricție în calea libertății unei persoane ca urmare a unei transmiteri în conformitate cu articolele 4 și 5, cu excepția cazului în care statul emitent și-a exprimat acordul.

Articolul 13

Amnistia, grațierea și revizuirea hotărârii de confiscare

(1) Amnistia și grațierea pot fi acordate atât de statul emitent, cât și de statul executant.

(2) Numai statul emitent poate hotărî asupra unei cereri de revizuire a hotărârii de confiscare.

Articolul 14

Consecințele transmiterii hotărârilor de confiscare

(1) Transmiterea unei hotărâri de confiscare unuia sau mai multor state executante în conformitate cu articolele 4 și 5 nu limitează dreptul statului emitent de a executa el însuși hotărârea de confiscare.

(2) Atunci când o hotărâre de confiscare care are ca obiect o sumă de bani este transmis unuia sau mai multor state executante, valoarea totală care provine din aplicarea acestuia nu poate fi mai mare decât suma maximă specificată în hotărârea de confiscare.

(3) Autoritatea competentă a statului emitent informează imediat autoritatea competentă a statului executant respectiv, prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise, în cazul în care:

(a) aceasta consideră că există riscul ca executarea să se efectueze asupra unei sume mai mari decât suma maximă care trebuie confiscată, de exemplu pe baza informațiilor care i-au fost comunicate de către un stat executant în temeiul articolului 10 alineatul (3). În cazul în care s-ar aplica articolul 10 alineatul (1) litera (a), autoritatea competentă a statului emitent informează de îndată autoritatea competentă a statului executant asupra faptului că riscul respectiv nu mai există;

(b) hotărârea de confiscare a fost executată în totalitate sau parțial în statul emitent sau într-un alt stat executant. Trebuie precizată suma pentru care hotărârea de confiscare nu a fost încă executată.

(c) după transmiterea unei hotărâri de confiscare în conformitate cu articolele 4 și 5, o autoritate a statului emitent primește o sumă de bani pe care persoana respectivă a plătit-o în mod voluntar în temeiul hotărârii de confiscare. Se aplică articolul 12 alineatul (2).

Articolul 15

Încetarea executării

Autoritatea competentă a statului emitent informează fără întârziere autoritatea competentă a statului executant, prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise, cu privire la orice decizie sau măsură care are ca efect retragerea caracterului executoriu al hotărârii sau retragerea hotărârii de la statul executant din orice alt motiv. Statul executant încheie executarea hotărârii de îndată ce este informat de către autoritatea competentă a statului emitent cu privire la această decizie sau măsură.

Articolul 16

Utilizarea bunurilor confiscate

(1) Banii obținuți din aplicarea hotărârii de confiscare sunt repartizați de statul executant după cum urmează:

(a) în cazul în care suma obținută prin aplicarea hotărârii de confiscare este mai mică de 10 000 EUR sau echivalentul acestei sume, aceasta revine statului executant;

(b) în toate celelalte cazuri, 50% din suma obținută ca urmare a aplicării hotărârii de confiscare se transferă de către statul executant statului emitent.

(2) Bunurile, altele decât sumele de bani, recuperate prin aplicarea hotărârii de confiscare pot fi utilizate într-unul din următoarele moduri, care trebuie stabilit de către statul executant:

(a) bunurile pot fi vândute. În acest caz, produsul vânzării este repartizat în conformitate cu alineatul (1);

(b) bunurile pot fi transferate statului emitent. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani, bunurile nu pot fi transferate statului emitent decât în cazul în care acest stat și-a exprimat acordul în această privință;

(c) atunci când nu este posibilă aplicarea nici uneia dintre literele (a) sau (b), bunurile pot fi utilizate în alt mod, în conformitate cu legislația statului executant.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (2), statul executant nu are obligația de a vinde sau de a restitui bunurile specifice care au format obiectul hotărârii de confiscare, în cazul în care este vorba de bunuri culturale care aparțin patrimoniului național al acestui stat.

(4) În lipsa unui acord în sens contrar între statul emitent și statul executant, se aplică alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 17

Informarea privind executarea hotărârii

Autoritatea competentă a statului executant informează fără întârziere autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloc care permite obținerea unei înregistrări scrise:

(a) asupra transmiterii hotărârii de confiscare autorității competente, în conformitate cu articolul 4 alineatul (5);

(b) asupra eventualei decizii de a nu recunoaște hotărârea de confiscare cu motivația acestei decizii;

(c) asupra neexecutării totale sau parțiale a hotărârii din motivele prevăzute la articolul 11, articolul 12 alineatele (1) și (2) sau la articolul 13 alineatul (1);

(d) asupra executării hotărârii, de îndată ce este finalizată;

(e) asupra aplicării altor măsuri, în conformitate cu articolul 12 alineatul (4).

Articolul 18

Rambursarea

(1) Fără a aduce atingere articolului 9 alineatul (2), în conformitate cu care, în temeiul propriei sale legislații, statul executant este responsabil pentru prejudiciul cauzat uneia dintre persoanele interesate prevăzute la articolul 9 prin executarea unei hotărâri de confiscare care i-a fost transmisă în conformitate cu articolele 4 și 5, statul emitent rambursează statului executant sumele pe care acesta le-a plătit acestei persoane cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul de care este responsabil, cu excepția cazului în care prejudiciul, sau o parte a prejudiciului, se datorează în exclusivitate comportamentului statului executant.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere legislației interne a statelor membre referitoare la cererile de despăgubire formulate de persoane fizice sau juridice.

Articolul 19

Limbi

(1) Certificatul trebuie tradus în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului executant.

(2) Odată cu adoptarea prezentei decizii-cadru sau la o dată ulterioară, orice stat membru poate indica într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului că acceptă o traducere într-una sau mai multe alte limbi oficiale ale instituțiilor Comunităților Europene.

Articolul 20

Cheltuieli

(1) Fără a aduce atingere articolului 16, statele membre renunță să pretindă unul altuia rambursarea cheltuielilor care rezultă din aplicarea prezentei decizii-cadru.

(2) În cazul în care statul executant a trebuit să suporte cheltuieli pe care le consideră ridicate sau excepționale, acesta poate propune împărțirea acestora cu statul emitent. Statul emitent ia în considerare această propunere pe baza indicațiilor detaliate date de statul executant.

Articolul 21

Relațiile cu alte acorduri și aranjamente

Prezenta decizie-cadru nu afectează aplicarea acordurilor sau aranjamentelor bilaterale sau multilaterale încheiate între statele membre în măsura în care aceste acorduri sau aranjamente contribuie la simplificarea sau facilitarea, într-o măsură mai mare, a procedurilor de executare a hotărârilor de confiscare.

Articolul 22

Punere în aplicare

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 24 noiembrie 2008.

(2) Statele membre transmit Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor care transpun în legislația lor națională obligațiile care decurg din prezenta decizie-cadru. Pe baza unui raport întocmit de Comisie pornind de la aceste informații, Consiliul verifică, până la 24 noiembrie 2009, în ce măsură statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

(3) Secretariatul General al Consiliului notifică statelor membre și Comisiei declarațiile făcute în temeiul articolului 7 alineatul (5) și al articolului 19 alineatul (2).

(4) Un stat membru care s-a confruntat în mod repetat cu dificultăți sau cu lipsa de activitate a unui alt stat membru în recunoașterea reciprocă și executarea hotărârilor de confiscare, fără a găsi vreo soluție prin intermediul consultărilor bilaterale, poate informa Consiliul în această privință în vederea evaluării punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru la nivelul statelor membre.

(5) Statele membre, acționând în calitate de state executante, informează Consiliul și Comisia la începutul anului calendaristic asupra numărului de cazuri în care s-a aplicat articolul 17 litera (b) și pun la dispoziție un rezumat al motivelor acestor aplicări. Până

la 24 noiembrie 2013, Comisia întocmește un raport pe baza informațiilor primite, însoțit de orice inițiativă pe care ar putea să o considere adecvată.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Adoptată la Luxemburg, 6 octombrie 2006.

Pentru Consiliu
Președintele
K. RAJAMAKI

ANEXĂ

CERTIFICAT

prevăzut la articolul 4 din Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare

(a) Statul emitent și statul executant: Statul emitent: Statul executant:
(b) Instanța judecătorească care a emis hotărârea de confiscare: Numele oficial: Adresa: Numărul de referință al dosarului: Numărul de telefon (codul de țară) (codul zonei sau orașului) Numărul de fax (codul de țară) (codul zonei sau orașului) E-mail (în cazul în care este disponibil): Limbile în care se poate comunica cu instanța judecătorească:

Detalii de contact ale persoanei (sau persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent al unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, în cazul în care este disponibil):

.....
.....

(c) Autoritatea competentă pentru executarea hotărârii de confiscare în statul emitent

[în cazul în care această autoritate este diferită de instanța judecătorească indicat la litera (b)]:

Numele oficial:

Adresa:

Numărul de telefon (codul de țară) (codul zonei sau orașului).....

Numărul de fax (codul de țară) (codul zonei sau orașului)

E-mail (în cazul în care este disponibil):

Limbile în care se poate comunica cu autoritatea competentă pentru executare:

.....
.....

Detaliile de contact ale persoanei (sau persoanelor) de contactat în cazul în care sunt necesare informații suplimentare pentru executarea hotărârii de confiscare sau, după caz, pentru coordonarea executării unei hotărâri de confiscare transmise către cel puțin două state executante sau în scopul transferului către statul emitent al unor sume sau bunuri care provin din executare (numele, titlul/gradul, numărul de telefon, numărul de fax și e-mail, în cazul în care este disponibil):

.....
.....

(d) În cazul desemnării unei autorități centrale pentru transmiterea și primirea din punct de vedere administrativ a hotărârilor de confiscare în statul emitent:

Numele autorității centrale:

Persoana de contact, după caz (titlul/gradul și numele):

.....

Adresa:

.....

Numărul de referință al dosarului:

.....

Numărul de telefon (codul de țară) (codul zonei sau orașului):

.....

Numărul de fax (codul de țară) (codul zonei sau orașului):

.....

E-mail (în cazul în care este disponibil):

.....

(e) Autoritatea (sau autoritățile) care poate (pot) fi contactată (contactate)

[(în cazul în care au fost completate litera (c) și/sau (d))]:

Autoritatea indicată la litera (b) poate fi contactată pentru chestiunile privind:

Autoritatea indicată la litera (c) poate fi contactată pentru chestiunile privind:

Autoritatea indicată la litera (d) poate fi contactată pentru chestiunile privind:

f) În cazul în care hotărârea de confiscare este emisă ca urmare a unui ordin de înghețare transmis statului executant în conformitate cu Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor¹, se comunică informațiile relevante pentru identificarea ordinului de înghețare (datele emiterii și transmiterii ordinului de înghețare, autoritatea căreia i-a fost transmis, numărul de referință, în cazul în care este disponibil):

.....

¹ JO L 196, 2.8.2003, p. 45.

g) În cazul în care hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante, se comunică următoarele informații:

1. Hotărârea de confiscare a fost transmisă celui alt (celor alt) stat(e) executant(e) menționat(e) în continuare (țară și autoritate):

.....
.....

2. Hotărârea de confiscare a fost transmisă mai multor state executante din următorul motiv (a se bifa caseta corespunzătoare):

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Există motive pentru a considera că diferitele bunuri care fac obiectul hotărârii de confiscare se găsesc în state executante diferite.

Confiscarea unui bun specific implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante.

Există motive pentru a considera că un bun specific care face obiectul hotărârii de confiscare se găsește în unul dintre statele executante indicate.

2.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Bunul respectiv nu a făcut obiectul unui ordin de înghețare în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor.

Valoarea bunului care poate fi confiscat în statul emitent și în orice stat executant riscă să nu fie suficientă pentru a executa suma totală prevăzută de hotărârea de confiscare.

Alt(e) motiv(e) (a se preciza):

.....

h) Informații privind persoana fizică sau juridică vizată de hotărârea de confiscare:

1. În cazul unei persoane fizice

Numele:

Prenumele:

Numele de față, după caz:

.....

Pseudonime, după caz:

.....

Sex:

Cetățenie:

Numărul de identitate sau numărul de securitate socială (în cazul în care este posibil):

Data nașterii:

Locul nașterii:

Ultima adresă cunoscută:

.....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege (în cazul în care este informația este cunoscută):

.....

1.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) Statul emitent are motive să creadă că persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare posedă bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motive în baza cărora se consideră că persoana posedă bunuri/venituri:

.....

Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei:

.....

Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută):

.....

(b) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (a), care să permită statului executant să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații: Reședința obișnuită în statul executant:

.....

1.2 În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) bunul (bunurile) specifice(e) se găsește (se găsesc) în statul executant [a se vedea punctul (i)]

(b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) vizat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găsesc) în totalitate sau parțial în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că bunul (bunurile) este (sunt) situat(e) în statul executant:

.....

(c) nu există nici un motiv rezonabil, după cum se indică la litera (b), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are reședința obișnuită în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Reședința obișnuită în statul executant:

.....

2. În cazul unei persoane juridice:

Denumirea:

Statutul:

Numărul de înregistrare (în cazul în care este disponibil)¹:

.....

Sediul social (în cazul în care informația este disponibilă)¹:

.....

Adresa persoanei juridice:

.....

2.1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (a se bifa caseta corespunzătoare):

(a) Statul emitent are motive să creadă că persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare posedă bunuri sau venituri în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că persoana juridică posedă bunuri/venituri:

.....

Descrierea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice:

.....

Localizarea bunurilor/sursei veniturilor persoanei juridice (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută):

.....

(b) nu există nici un motiv rezonabil, astfel cum este indicat la litera (b), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Sediul social din statul executant:

.....

2.2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect unul sau mai multe bunuri specifice:

Hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece (se va bifa caseta corespunzătoare):

(a) bunul (bunurile) specific(e) se găsește (se găesc) în statul executant [a se vedea punctul (i)]

(b) statul emitent are motive să creadă că bunul (bunurile) reglementat(e) de hotărârea de confiscare se găsește (se găesc) în totalitate sau parțial în statul executant. A se adăuga următoarele informații:

Motivele în baza cărora se consideră că bunul/bunurile specifice este (sunt) situat(e) în statul executant:

.....

(c) nu există nici un motiv rezonabil, astfel cum este indicat la litera (b), care să permită statului emitent să stabilească statul membru căruia îi poate fi trimisă hotărârea de confiscare, însă persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea de confiscare își are sediul social în statul executant. A se adăuga următoarele informații: Sediul social din statul executant:

.....

¹ În cazul în care hotărârea de confiscare este transmisă statului executant deoarece persoana juridică împotriva căreia a fost emisă hotărârea își are sediul social în acest stat, trebuie completate rubricile "număr de înregistrare" și "sediul social".

(i) Hotărârea de confiscare

Hotărârea de confiscare a fost emisă la (data):

.....

Hotărârea de confiscare a devenit definitivă la (data):
.....

Numărul de referință al hotărârii de confiscare (în cazul în care este disponibil):
.....

1. Informații privind natura hotărârii de confiscare

1.1. A se indica [bifând caseta (casetele) corespunzătoare] în cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect:

o sumă de bani

Suma care trebuie executată în statul executant, cu indicarea monedei (în cifre și litere):
.....

Suma totală vizată de hotărârea de confiscare, cu indicarea monedei (în cifre și litere):
.....

unul dintre bunurile specifice

Descrierea bunului (bunurilor) specific(e):
.....

Localizarea bunului (bunurilor) specific(e) (în cazul în care aceasta nu este cunoscută, ultima localizare cunoscută):
.....
.....

În cazul în care confiscarea bunului (bunurilor) specific(e) implică acțiuni întreprinse în mai multe state executante, descrierea acțiunii ce trebuie întreprinse:
.....
.....

1.2. Instanța judecătorească a stabilit că bunul [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

(i) constituie produsul unei infracțiuni sau corespunde total sau parțial valorii acestui produs;

(ii) constituie instrumentul unei astfel de infracțiuni;

(iii) este pasibil de confiscare ca urmare a aplicării, în statul emitent, a competențelor de confiscare extinse, menționate la punctele (a), (b) și (c). Decizia se bazează pe faptul că instanța judecătorească este convinsă pe deplin, pe baza faptelor specifice, de faptul că bunurile respective provin:

(a) din activități criminale ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută la alineatul (1) care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având în vedere circumstanțele cazului; sau

(b) din activități criminale similare ale persoanei condamnate, în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea în cauză care este considerată rezonabilă de instanța judecătorească având în vedere circumstanțele cazului; sau

(c) din activități criminale ale persoanei condamnate și s-a stabilit că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu venitul legal al acestei persoane;

(iv) este posibil de confiscare în conformitate cu orice alte dispoziții privind competențele extinse în temeiul legislației statului emitent.

În cazul în care sunt vizate cel puțin două categorii de confiscare, se furnizează detalii privind bunurile confiscate pentru fiecare categorie:

.....

2. Informații privind infracțiunea (infracțiunile) care a (au) condus la hotărârea de confiscare

2.1 Rezumatul faptelor și descrierea circumstanțelor în care au fost săvârșite infracțiunea sau infracțiunile care au condus la hotărârea de confiscare, inclusiv ora și locul

.....
.....
.....

2.2 Natura și încadrarea juridică a infracțiunii sau infracțiunilor care au condus la hotărârea de confiscare și dispoziția legală sau codul aplicabil în baza căreia/căruia a fost emisă hotărârea:

.....
.....
.....

2.3 Se indică, după caz, una sau mai multe dintre infracțiunile următoare de care se leagă infracțiunea sau infracțiunile menționată(e) la punctul 2.2, în cazul în care infracțiunea sau infracțiunile este (sunt) sancționat(e) în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată maximă de cel puțin trei ani [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]:

- participare la o organizație criminală;
- terorism;
- trafic de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- trafic ilicit de narcotice și substanțe psihotrope;
- trafic ilicit de arme, muniții și explozivi;
- corupție;
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene în sensul Convenției din 26 iulie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificarea și contrafacerea de monedă, inclusiv a monedei euro;
- criminalitate informatică;
- criminalitate ecologică, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și șederii ilegale;

- omucidere, vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, sechestrare și luare de ostateci;
- rasism și xenofobie;
- jaf organizat sau armat;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv de antichități și opere de artă;
- înșelăciune;
- racket și extorcare de fonduri;
- contrafacerea și piratarea produselor;
- falsificarea documentelor administrative și trafic de falsuri;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere voluntară;
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
- deturnare de aeronave sau nave;
- sabotaj.

2.4 În măsura în care infracțiunea sau infracțiunile care a (au) condus la hotărârea de confiscare prevăzute la punctul 2.2 nu este (sunt) reglementată(e) de punctul 2.3, se face o descriere completă a infracțiunii sau infracțiunilor respectiv(e) (aceasta ar trebui să cuprindă activitățile criminale efective respective, de exemplu, prin opoziție față de clasificările legale):

.....

(j) Procedura care a condus la hotărârea de confiscare

A se furniza informațiile de mai jos privind procedura care a condus la hotărârea de confiscare [a se bifa caseta (casetele) corespunzătoare]

(a) Persoana respectivă s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii.

(b) Persoana respectivă nu s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii, ci a fost reprezentată de un consilier juridic.

(c) Persoana respectivă nu s-a prezentat în persoană în cadrul procedurii și nu a fost reprezentată de un avocat. Se confirmă că:

persoana interesată a fost informată asupra procedurii personal sau prin intermediul unui reprezentant competent în temeiul legislației naționale, în conformitate cu legislația statului emitent; sau

persoana interesată a indicat că nu contestă hotărârea de confiscare.

(k) Conversia și transferul de bunuri

1. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect un bun specific, se indică dacă statul emitent autorizează statul executant să procedeze la confiscare sub forma unei obligații de plată a unei sume de bani care să corespundă valorii bunului.

da

nu

2. În cazul în care hotărârea de confiscare are ca obiect o sumă de bani, se indică dacă bunurile, altele decât banii obținuți ca urmare a executării hotărârii de confiscare, pot fi transferate statului emitent.

da

nu

(l) Măsuri alternative, inclusiv pedeapsa privativă de libertate

1. Se indică dacă statul emitent autorizează aplicarea măsurilor alternative de către statul executant în cazul în care este imposibilă executarea hotărârii de confiscare, în totalitate sau parțial:

da

nu

2. În cazul în care răspunsul este afirmativ, se indică pedepsele care se pot aplica (natura și nivelul maxim al pedepselor).

Detenție. Durata maximă:

Activități în folosul comunității (sau o pedeapsă echivalentă). Durata maximă:

Alte sancțiuni. Descriere

(m) Alte circumstanțe relevante pentru cauză (informații facultative):

.....

.....

(n) Textul hotărârii de confiscare este anexat certificatului.

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentantului acesteia, care atestă exactitatea informațiilor cuprinse în certificat:

.....

Numele:

Funcția (titlul/gradul):

.....

Data:

Ștampila oficială (în cazul în care este disponibilă)